

Estimar l'idioma

À

Dos dies abans que s'acabés el 2017, Fundéu -la "Fundación para el español urgente", un nom ben bèstia, tot sigui dit- va donar a conèixer que "aporofobia" havia estat escollida com a «paraula de l'any» i el ressò que va tenir la seva decisió va ser ampli i immediat. Era el cinquè any que la fundació creada per vetllar pel bon ús de l'espanyol als mitjans de comunicació feia pública aquella elecció. En els quatre anys anteriors les paraules escollides havien estat "escrache", "selfi", "refugiado" i "populismo". Després d'aquestes cinc edicions la paraula de l'any s'ha fet un lloc en l'imaginari popular i la seva proclamació comença a agafar aquella sensació de familiaritat que acompanya des de fa molt més temps els Nobel que concedeix l'Acadèmia sueca o el personatge de l'any que proclama la revista "Time". S'ha de reconèixer que els promotors d'aquest invent l'han ben trobat, però també s'ha de tenir en compte que la seva iniciativa va néixer un en terreny prèviament adobat. Des que l'acadèmic Fernando Lázaro Carreter popularitzés l'interès pel correcte ús de l'idioma en les seves columnes a la premsa -recollides després en un parell de llibres- la publicació d'obres de caire divulgatiu al voltant del llenguatge no ha parat de créixer. Vet aquí una mostra ben evident: la revista del Círculo de Lectores, adreçada com tots sabem a un tipus de lector més proper a la literatura popular que a l'àmbit dels lletraferits, en el seu últim número ofereix cinc llibres de divulgació -amena- al voltant del castellà, tres gramàtiques i dos diccionaris. No crec que facin falta més exemples.

Un es pregunta per què no s'ha fet una feina semblant amb el català per tal d'escampar l'interès i l'estima pel nostre idioma. Per què no es prenen iniciatives a fi que la gent valori aquest nostre gran patrimoni que és la llengua igual com ho valoren molts castellanoparlants que mai no s'ho havien plantejat. I si cal copiar alguna idea com la de proclamar la paraula de l'any, es fa. La clau rau a fer sentir a la gent que la parla la fan ells i és d'ells i no pas de cap consorci ni de cap institut. El pitjor favor que es pot fer al català és que algú nascut a Sant Feliu de Guíxols hagi de patir per aprovar el "nivell B" per fer d'escombriaire. El pitjor i el més ridícul.

Foto: Fundéu BBVA